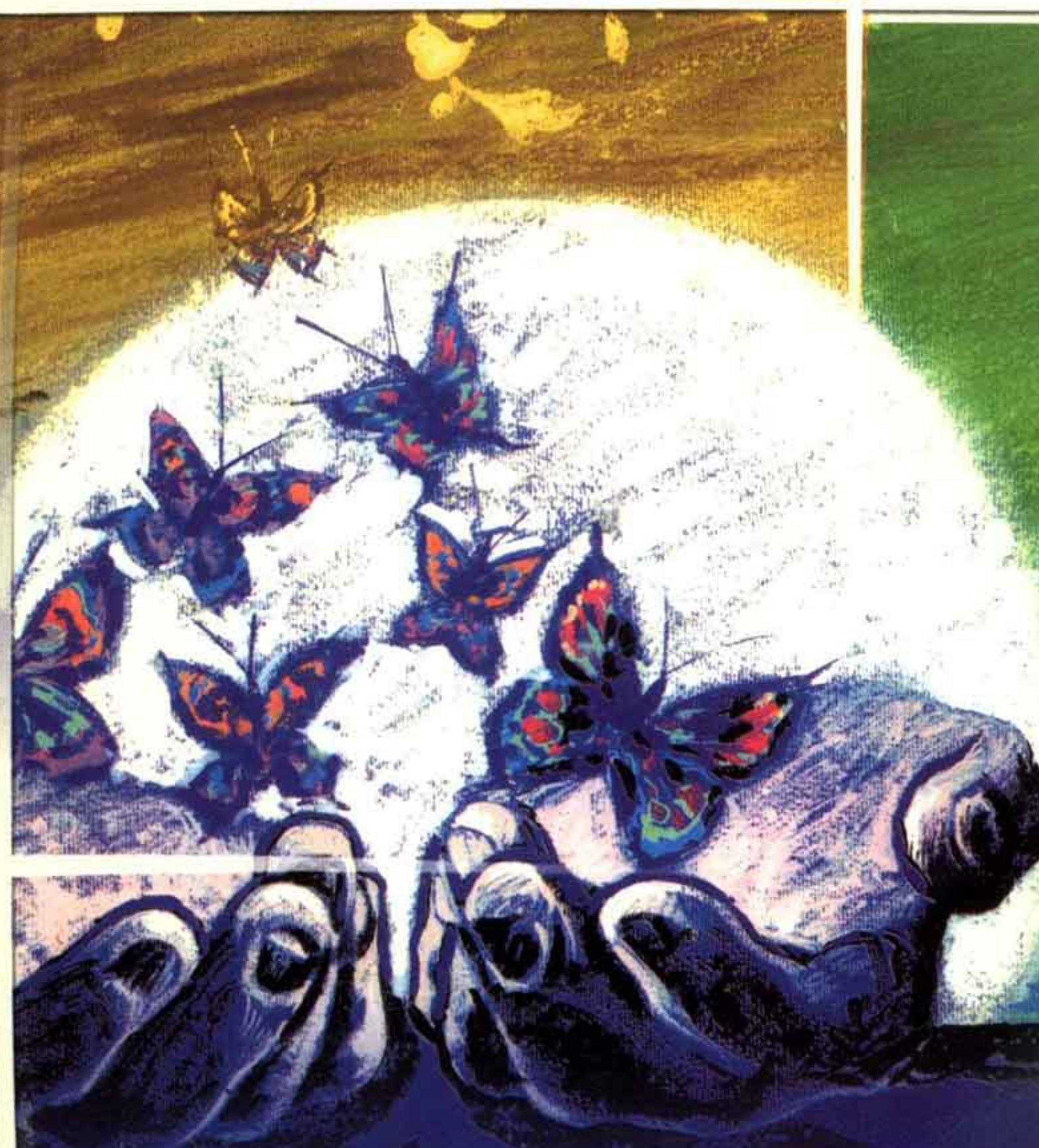

محمد حسین رحیمیان

نور ظاهر رمند

تحقیقی کوتاه پیرامون نقش

دعا در تعجیل فرج امام زمان عجل بیان

رمز ظهور نور

تحقيقی کوتاه پیرامون نقش دعا در تعجیل ظهور امام زمان علیہ السلام

نگارش

محمد حسین رحیمیان

رحیمیان، محمد حسین، ۱۳۴۵ -
رمز ظهور نور: تحقیقی کوتاه پیرامون نقش دعا در تعجیل ظهور امام زمان علیهم السلام / نگارش
محمد حسین رحیمیان. - قم: دلیل ما، ۱۳۸۰.

ISBN 964 - 7528 - 4 - X

۶۴ ص

فهرستنويسي بر اساس اطلاعات فيبا.
۱. مهدويت ... انتظار. ۲. محمد بن حسن، امام دوازدهم (عج)، ۲۵۵ ق. ۳. دعا.
الف. عنوان. ب. عنوان: تحقیقی کوتاه پیرامون نقش دعا در تعجیل ظهور امام
زمان علیهم السلام.

۲۹۷ / ۴۶۲

BP ۲۲۴ / ۴ / ۳۵ ر

۱۶۷۷۳ - م ۸۰

کتابخانه ملی ایران

رمز ظهور نور

محمد حسین رحیمیان

انتشارات دلیل ما

چاپ اول / ۴۰۰ نسخه

نیمة شعبان ۱۴۲۲ / پاییز ۱۳۸۰

چاپ نگارش

قیمت ۳۵۰ تومان

شابک: X - ۷۵۲۸ - ۹۶۴

آدرس: قم، خیابان معلم، معلم ۲۹، پلاک ۴۴۸

تلفن و نمایر: ۷۷۴۴۹۸۸ - ۷۷۳۳۴۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقدیم به :

امامان هدایتگر؛

معصوم و مظلومی

که عمری از ظلم و ستم جباران؛

ستمگران و منافقان سوخته

و برای فرج و ظهرور آل محمد ﷺ

دعانمودند.

مولای ما امام زمان علیه السلام در یک سخن گهربار و زیبایی
می‌فرمایند:

أَكْثِرُوا الدُّعَاءِ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ، فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجُوكُمْ^(۱)؛

برای تعجیل در فرج و ظهور من بسیار دعا
کنید همانا این کار برای خودتان کشایش
خواهد بود.

ای عاشقان! برای ظهورم دعا کنید	روز و شبان به سوی خدا التجا کنید
گر انتظار و امر فرج می‌کشید پس	باید که روز و شب همه از دل نوا کنید
آن یوسفی که در چه غیبت بود منم	ای قافله! طناب برایم رها کنید
زندان غم مرا به اسارت کشیده است	ای عاشقان! مرا ز اسارت رها کنید
از مهدی غریب وطن یاد آورید	هرگاه یاد جد غریب مرا کنید
از من در این زمان نباشد غریب تر	از بهر این غریب زمانه دعا کنید
امروز سیل اشک بریزید بهر من	فردا که شد ظهور زجان خنده‌ها کنید ^(۲)

۱. کمال الدین: ج ۲ ص ۴۸۵.

۲. داغ شقایق: ص ۱۲۳.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ الْحُجَّةُ بْنُ الْحَسَنِ
صَلُّوا تُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ فِي
هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلَيْلَةً
وَحَافِظَاً وَقَائِدًا وَنَاصِرًا وَدَلِيلًا
وَعِينًا حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا
وَتُمْتَعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.

فهرست موضوعات

سرآغاز	۱۱
رمز ظهور نور	۱۵
انسان و دعا	۱۶
دعا بهترین وسیله ارتباط	۱۸
انسان در آخر الزمان	۱۹
چرا غفت؟	۲۳
دعا برای امام زمان علیهم السلام	۲۴
نامید نباشیم	۲۷
الهام از مکتب پیشوایان معصوم علیهم السلام	۳۲
گذری بر دعاهای معصومین علیهم السلام برای ظهور امام زمان علیهم السلام	۳۴
دعا برای تحقیق وعده الهی	۴۵
دستور امام زمان علیهم السلام به دعا برای تعجیل ظهور	۴۷
جبران کوتاهی‌های گذشته ، با دعا برای امام زمان علیهم السلام	۴۹
اثبات و ابراز محبت با دعا برای امام زمان علیهم السلام	۵۲
عاشقان امام حسین علیهم السلام و دعا برای ظهور امام زمان علیهم السلام	۵۴
دعا برای ظهور و حل معماهی ظهور نور	۶۳
منابع و مأخذ	۶۷

سرا آغاز

... سیادت، آقایی و کرامت آنان هر انسان آگاهی را شرمنده می‌نماید؛

آنان برگزیدگان آفرینش هستند که در خوان کرم و احسانشان هزاران حاتم متنعم‌اند؛

آنان حجت‌های خدا بر خلق او و راهنمایان مردم به سوی سعادت و کمال‌اند که همچون ستارگانی درخشنان در هر عصر و زمانی درخشیدند و انسانهای آگاه به اندازه شناخت و معرفتشان پروانه‌وار به دور وجود آنها چرخیده و کسب فیض نمودند.

آخرین آنها یعنی حضرت مهدی ﷺ که جانشین خدا در این روزگار است و امام زمان ماست.

راستی ما انسانها برای این امام غایب که حق حیات و هستی بر ما دارد، چه کار کردہ‌ایم؟

آیا توانسته‌ایم، حقی از حقوق آن وجود شریف را ادا کنیم؟

آیا واقعاً در برابر این نعمت عظمی و حجت خدا، چگونه خدا را شکرگزاری نموده‌ایم؟

وجود نازنینی که رسول خدا ﷺ در واپسین لحظات زندگی
خود او را به عنوان نزدیک‌ترین کسان خویش معرفی نمود، و خدای
مهربان تنها محبت او و سایر معصومین ﷺ را اجر و مزد رسالت
پیامبرش قرار داد؟!

آری! باید اعتراف نمود که در طول تاریخ، بشریت حق آنها را ادا
نکرده و همینک نیز انسان معاصر از ادای حق آن بزرگوار سرباز
می‌زند؛

و بدینسان آن وجودی که جهان هستی باید در ظاهر و باطن به
فرمان او اداره شود، از حکومت او محروم است و شیاطین و
اهریمنان بر آنان حکمرانی می‌نمایند و این در اثر کوتاهی
نابخشودنی است که از بشریت سرزده است.

دانشمندی وارسته در این زمینه گوید:

چون مانمی‌توانیم حقوق آن حضرت را ادامایم، و شکر وجود
و فیوضاتش را آن طور که شایسته است بجای آوریم، بر ما واجب
است آن مقدار از ادای حقوق آن حضرت را که از دستمان ساخته
است، انجام دهیم.

آنگاه آن دانشمند فرزانه سخن زیبای خود را چنین ادامه می‌دهد:
بهترین امور در زمان غیبت آن حضرت، انتظار فرج آن بزرگوار و
دعا کردن برای تعجیل فرج او، و اهتمام به آنچه مایه خشنودی آن

جناب و مقرّب شدن در آستان اوست، می باشد^(۱).

آری! این حقیقتی است که باید به آن اعتراف نمود و از این همه کوتاهی بر پیشگاه آن سلیمان عصر، امام زمان علیه السلام جبین عذر به خاک سایید و عفو و بخشش خواست با تمام وجود بگوییم:

﴿يَا أَبَانَا أَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾^(۲)؛

ای پدر! (ما گنه کاریم) از خدا بر گناهان ما آمرزش بخواه، که ما درباره یوسف خطای بزرگی مرتکب شده‌ایم.

و به پیشگاه حجّت خدا و رحمت واسعة او امام زمان علیه السلام چنین زمزمه نماییم:

از ما خطا ولغزش از توسط عفو و بخشش

مولابه زیر دستان جز این رواندارد

ما نیز در این وادی تحیر غیبت بسر می بریم و حقیقتاً در مقابل مولا و امام زمانمان شرمنده‌ایم که نتوانستیم حقی از حقوق آن سرور عزیز را ادا کنیم.

در عین حال، عنایتی از ناحیه آن حضرت شامل گردید که بتوانم با این قلم و بیان ناتوان سخنی چند از مولای مهربان با دوستان و منتظران حضرتش داشته باشم؛

۱. مکیال المکارم: ج ۱ ص ۲۵.

۲. سوره یوسف آیه ۹۷.

ولی ناملايمات و گرفتاريهای دوران غيبيت، باعث سلب توفيق گردید تا اين که به حضرتش متوصّل شده و به ثقل اکبر تفال جستم و با آيهای از قرآن قوت قلب گرفتم که فرمود:

﴿وَهُدُوا إِلَى الْطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ
الْحَمِيدِ﴾^(۱).

(مؤمناني که عمل صالح انجام داده‌اند) به سوي سخنان پاکيزه هدایت می‌شوند و به راه خداوند که شایسته ستايش است، راهنمایي می‌گردد.

اینك خدای مهربان را به جهت اين توفيق سپاسگزارم و اين عنایت را از حرم کريمه اهل بيت ﷺ همچون ران ملخی به مولاي مهربان، قطب دائرة امكان، امام عصر و زمان ﷺ تقدیم می‌دارم، باشد که ان شاء الله پيشكشی برای تشریف فرمایي و ظهور حضرتش باشد.

۱۲ ربیع، ۱۴۲۲ - ۹ مهرماه ۱۳۸۰ اش

حرم أهل بيت ﷺ، قم - محمد حسين رحيميان

رمز ظهور نور

... در حلقه اهل دل، شنوای سخنان برخاسته از دل آنان بودم، آنانی که عمری در انتظار ظهور نور به سر برده و همواره به اندازه معرفت و شناخت خود از قطب دایره امکان، امام زمان ع به فکر و یاد او هستند.

آنان به حال انسانهایی که توفيق الهی شامل حالشان شده بود و در زمانهای خود در خدمت و حضور امام زمانشان بودند، غبطة می خوردند، می گفتند:

کاش! روزی چشمان ما هم به جمال دلربای مولا یمان منور می شد.

کاش! روزی می توانستیم در خدمت مولا یمان باشیم و...

ما که مبتلا به غیبت مولا یمان هستیم چه کنیم؟

کدامین عمل، بهترین عملی است که می تواند گردهای بهم خورده دوران تاریک و ظلمانی غیبت را باز کرده و جهان را با نور آخرین حجت الهی روشن نماید؟

و کدامین رمز است که معمای دوران غیبت را حل می کند؟

آری! در آن محفل انس، دل منور به رمزی شد، که هرگاه بشریت
بتواند دل خود را - ولو به کمترین درجه آن - متوجه آن وجود نازنین
نماید و در مرحله اول با توجه به او، دل از وسائل و اسباب مادی
برکند و آن هم با زیان هماهنگ شده و در حد توان لب به دعا برای
فرج و ظهور مبارک آن حضرت بگشاید؛ مقدمات ظهور نور به وقوع
خواهد پیوست؛

اینجاست که خدای متعال چنین دعای مهم را مستجاب و نورش
را ظاهر می‌گرداند.

به همین جهت، برای اثبات این امر مهم به تکاپو افتادم، و به آثار
جاودان هدایتگران بشریت، امامان معصوم علیهم السلام نگریستم.

آثاری که توسط عاشقان و محبتان خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام
به رشته تحریر درآمده و در جای جای آنها دستورات مهمی را برای
رسیدن به آن آب حیات به پیروان خود و عموم بشریت فرموده‌اند.

پس از جستجوی زیاد به نتیجه مطلوب رسیدم که وجه اشتراک
این آثار گرانبها موضوع دعا است، که اینک به اهمیت حیاتی آن در
زندگی دوران غیبت اشاره می‌نماییم.

انسان و دعا

نیاز به دعا در ذات بشر نهفته است، چراکه انسان بی اختیار، برای
نیل به کمالات مادی و معنوی خویش در اعماق ضمیر خود به
آفریدگار توانای خود پناه برده و با جان و دل به سوی خداوند رحیم

روی آورده و از او یاری و مدد می طلبد.

او ضعف، فقر، نیاز و حاجت خود را - که تمام هویّت هر انسان است - درک می کند و به قدرت، توانایی و بی نیازی مطلق و بی نهایت خدای مهربان پناه می برد و بدین وسیله با منبع واقعی تمام قدرتها، بی نیازیها و کمالات مرتبط می شود.

به راستی که دعا و نیایش برای انسان یک امر فطری است، و هر کسی در ضمیر ناخودآگاه خود با آن آشنایی دارد، و با وجود خود درک می کند که او با وجود این همه پیشرفت در علوم گوناگون؛ در اقیانوسی از نادانی ها غوطه ور است که دانش او در برابر آن اقیانوس تاریک و بیکران، قطره ای بیش نیست؛

و این حقیقتی است که هر متفکر خردمند به آن معترف است و همان انسان، وقتی دست به دعا بر می دارد احساس می کند که با دریایی از نور مرتبط گشته و به درگاه آفریدگار که عالم به همه امور می باشد، ره یافته است.

اینک این انسان است که با توجه به این امر فطری که در نهاد او نهفته است، آن را شکوفا می نماید و متوجه آفریدگار خود می گردد و بدین وسیله با او ارتباط برقرار می کند.

* * *

دعا بهترین وسیله ارتباط

انسان از زمانی که قدرتِ درک او رشد می‌یابد و با عالم هستی آشنا شده و ارتباط برقرار می‌کند، در ضمیر ناخودآگاه خویش در بی خالق و آفریدگارش می‌باشد، او خود را در دنیایی می‌بیند که توان ارتباط با آن را بدون یاری یک قدرت بی‌نهایت ندارد.

و از این جاست که بارقهٔ امید در دلش جرقهٔ می‌زند و اولین آثار این ارتباط نورانی با آفریدگارش به وجود می‌آید و از صمیم دل برای حرکت در این عالم هستی زبان به دعا می‌گشاید و از خالق جهانیان استمداد می‌طلبد.

وقتی دلش به ارتباط با آفریدگار منور می‌شود، دوّمین بارقهٔ امید که همانا شناخت صاحب زمان و عالم هستی است در دلش می‌درخشد، او را برای شناخت بیشتر حجت خدا و واسطهٔ فیض باری تعالیٰ به تکاپو و تلاش و امی دارد؛

چراکه تنها راه رسیدن به کمال انسانی که خدای مهریان در وجود انسان به ودیعت گذاشته همانا شناخت امام هر زمان و ارتباط با آن وجود نازنین است و همهٔ کلیدهای بسته جهان هستی به دست توانای حجت خدا و امام زمان علیهم السلام باز می‌گردد.

آنگاه که امام زمانش را شناخت در واقع آخرین قلهٔ کمال و سعادت را فتح کرده و با پیروی و اطاعت از آن وجود نازنین به

سعادت دنیا و آخرت، رضوان الهی و کمال انسانی موفق خواهد شد.^(۱)

انسان در آخرالزمان

آری! شناخت امام زمان یعنی رسیدن به سرچشمه همه خوبیها، زیبائیها، کمالها و جمالهای جهان هستی و پی بردن به همه علوم و دانشها و به همه خوبی‌های هستی و در یک عبارت: رسیدن به بندگی واقعی الهی.

اما متأسفانه انسانهایی که در دوران تاریک و ظلمانی آخر الزمان قرار گرفته‌اند، به این آسانی‌ها نمی‌توانند به این ودیعه الهی نزدیک شده و از او شناخت داشته باشند، و علی رغم شناخت هم، رسیدن به او و در خدمت او بودن و ارتباط با او، با موانع گوناگونی رویرو است.

اما چه باید کرد؟

از چه کسی باید پرسید؟

چگونه این انسانی که در غفلت از امام زمان خود بسر می‌برد، بتواند با او آشنا شده و ارتباط برقرار نماید؟

۱. برای آشنایی بیشتر با امام زمان علیه السلام به کتاب «جلوه‌های نور از غدیر تا ظهور» که تحقیقی کوتاه و فشرده پیرامون آخرین نور الهی حضرت مهدی علیه السلام است، مراجعه شود.

آری! خدای مهربان، از رحمت و رأفتیش دست چنین انسانی را
هم می‌گیرد و به سوی حجّت محبوب خودش رهنمون می‌کند،
چراکه او مهربانترین مهربانان است، و از رحمت و لطفش انسانها را
آفریده تا مهر، لطف، عظمت و قدرت خویش را به آنها بشناساند و
آنها را از همهٔ مواهب خودش هم در جهان دنیا و هم در جهان
آخرت بهره‌مند سازد؛

ولی انسان با جهل و نادانی، غفلت و بی‌خردی از فرمان آفریدگار
مهربان سریعی نموده و خود را در منجلابهایی که خودش ساخته،
غوطه‌ور نموده و به هلاکت انداخت.

مگر نه این است که آفریدگار مهربان می‌فرماید:

﴿أَذْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾^(۱)؛
ای بندگان من! مرا بخوانید تا شما را اجابت نمایم.

مگر نفرموده:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا﴾^(۲)؛
برای خدا اسمهای نیک است، خدا را با آن نامها بخوانید.

مگر نفرموده:

-
۱. سوره غافر آیه ۶۰.
  ۲. سوره اعراف آیه ۱۸۰.

﴿هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾^(۱)،

زندۀ واقعی اوست، معبدی جز او نیست، پس او را بخوانید در
حالی که دین خود را برای او خالص کرده‌اید.

آری! همه و همه برای آن است که خداوند به انسان بفهماند؛ ای
بنده من! درهای رحمت به سوی تو باز است و این تویی که باید گام
برداری و به سوی رحمت ما بیایی.

ای بنده من! خوان نعمت گسترده است اینک تویی که باید از این
سفره نعمت، بهره‌مند شوی.

ای انسان! من تو را برای رسیدن به نهایت کمال آفریده‌ام و تو
برای رسیدن به این اوج کمال باید با من ارتباط برقرار کنی و مرا
بخوانی تا تو را رهنمون شوم.

بنابراین، رسیدن به این مرحله از کمال در این دوران تاریک
آسان می‌شود و آن با دعا، به ویژه دعا برای شناخت امام زمان علیه السلام، که
در این دوران انسان با خود چنین زمزمه کند:

اللَّهُمَّ عَرَفْنِي نَفْسَكَ، فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ لَمْ أَعْرِفْ نَبِيَّكَ.

اللَّهُمَّ عَرَفْنِي رَسُولَكَ، فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَغْرِفْ
حَجَّتَكَ.

اللَّهُمَّ عَرَفْنِي حَجَّتَكَ إِنْ لَمْ تَعْرَفْنِي حَجَّتَكَ ضَلَّتْ عَنْ

دینی^(۱)؛

خداوند! خودت را به من بشناسان؛ زیرا اگر خودت را به
من نشناسانی، پیامبرت را نخواهم شناخت.

خداوند! پیامبرت را به من بشناسان؛ زیرا اگر پیامبرت را
به من معرفی ننمایی حجت تو را نخواهم شناخت.

خداوند! حجت خویش را به من بشناسان؛ زیرا اگر
حجت خودت را به من نشناسانی، از دینم منحرف خواهم
کشت.

انسان در اثر آلودگی به گناه، شناخت کم، وجود شیاطین جنی و
انسی از امام زمانش دور افتاده و خدای مهربان به علمی میان او و
امام مهربانش پرده غیبت افکنده، چگونه با او مرتبط شود؟

چگونه انسانی که در لحظه لحظه زندگی خودش به آن حجت خدا
و واسطه فیض نیازمند است و همه پرونده او از زیر دستان مبارک آن
وجود نازنین می‌گزدد، و هستی او بسته به هستی وجود امام
زمانش می‌باشد، با غفلت از او بسر می‌برد؟

* * *

چرا غفلت؟

راستی که زندگی انسان معاصر جای شگفتی دارد!
چراکه این انسان در واقع و با ادعای خودش ذرّه را شکافته و به
کهکشانها و کرات دیگر راه یافته، و با پیشرفت علوم و تکنولوژی به
بهترین امکانات رفاهی دست یافته است.

ولی با هزار تأسف هنوز انسان در غفلت و بی خبری بسر می برد و
هنوز هم نتوانسته با امام زمانش که هستی او و کمالش در گروپروی
از اوست، آشنا شده و با او ارتباط برقرار کند.

آیا فرشتگان از چنین انسانی در شگفت نمی شوند؟!
آیا موجودات دیگری که دارای درک و شعور می باشند از زندگی
چنین انسانی تعجب نمی کنند؟!

او که در کوچکترین أمور دنیوی خود ساعتهاي زیادی را تلف
می کند که مبادا کمترین ضرری متوجه او شود، اما حاضر نیست حتی
در هفته چند ساعت را به فکر شناخت امام زمانش باشد؟!

راستی که جای شگفتی و بہت است، و آنچه گفتیم شامل اکثریت
انسانهایی است که امروزه ساکنان کره خاکی را تشکیل می دهند.
اینک عنان قلم را کنترل کرده و با جان و دل رو به افرادی
می نماییم که از اولین نعمت الهی برخوردارند و تا حدودی با امام
زمانشان آشنا هستند که با توجه کامل بتوانند پردههای غفلت و

بی خبری را هرچه بیشتر کنار زده و برای رسیدن به کمال انسانی
گوی سبقت را از همه انسانها بر بایند، و جهان را با ظهور امام
زمانشان به مدینه فاضله تبدیل نمایند.

اینان هر لحظه با دعای بیشتر از خدا بخواهند شناختشان نسبت
به امام زمانشان زیادتر گردد، و آنگاه که با وجود چنین امام زمان
مهریانی آشناتر شدند، برای ظهور او دعا کنند.

دعا برای امام زمان ﷺ

... تو هستی مایی، بی تو جهانِ هستی معنی ندارد.
تو معنای جمال و کمال الهی هستی، همه غم‌های جهان با یک
لبخند دلنشیں تو تبدیل به شادی می‌گردد.
آن روز است که جهانیان با لبخند تو، لبخند خواهند زد..
کجا بی؟

خدایا! آیا در زیر این آسمان کبود و در این کره خاکی کسی
مظلومتر از امام زمان ﷺ پیدا می‌شود؟
کسی که به خاطر او جهان هستی را آفریدی اینک با ترس و
انتظار قدم در میان هستی می‌گذارد.
کسی که همه اجدادش را در این کره خاکی به شهادت رساندند و
دلش را با غم و اندوه پر نمودند.

آری! او مظلوم‌ترین فرد عالم است، و برای مظلومی و رهایی او

باید دعا کرد.

اگر عزیزی از ما مظلوم شده و گرفتار شود چه می‌کنیم؟ ما برای رهایی او چگونه دعا می‌نماییم؟

مگر نه این است که با حالت اضطرار دعا می‌کنیم؟

مگر نه این است که برای رهایی او به این و آن سفارش دعا می‌کنیم؟

مگر نه این است که به همه اسباب و وسایل متول می‌شویم و تا او را رها نکنیم دست از دعا برنمی‌داریم؟

آیا چه کسی از امام زمان علیه السلام برای ما عزیزتر است؟

آیا او عزیزترین فرد و محبوبترین شخص در نزد ما نیست؟

پس چرا برای آن حضرت چنین دعا نمی‌کنیم؟

چرا تعلل می‌ورزیم و این دست و آن دست می‌نماییم؟

بیاییم برای مظلوم‌ترین فرد جهان دعا کنیم.

بیاییم با دعا برای او که دستان او را دوران غیبت - همچون اول

مظلوم عالم جدّ بزرگوارش علیه السلام که دستانش را بستند - بسته؛ باز

نماییم و او را برای رهایی بشریت از هر نوع ظلم و ستم و رسیدن به

هر نوع کمال و سعادت، یاری نماییم!

اگر بدانیم تا حال چه قدر از آن حضرت در غفلت بودیم، دیگر

در دعای برای آن حضرت تعلل نمی‌ورزیم.

آری! او خود مظلومیت خود را اعلام می‌نماید و به دوستانش

می فهماند تا دعا یش نمایند.

یکی از عاشقان جمال دلربایش گوید:

به حرم باصفای سیدالشهداء علیه السلام - کسی که مولا یمان متقم خون
اوست - مشرّف شده و مشغول زیارت بودم.

بالای سر حرم مطهر، دعای زائر مستجاب است، قدم به آن مکان
قدّس گذاشتم تا از خداوند بخواهم که مرا به محضر مبارک مولا یم
حضرت مهدی علیه السلام مشرّف گرداند و دیدگانم را به جمال بسی مثالش
روشن نماید.

در آن مکان ملکوتی مشغول زیارت بودم که ناگاه خورشید
جهان تاب جمالش ظاهر شد، من در آن لحظه حضرتش را نشناخته
ولی بی اختیار دلم به سوی او رفت، و شدیداً مجدوب آن بزرگوار
شدم، سلام و عرض ادب کردم، آنگاه پرسیدم: آقا! شما کیستید؟

در پاسخ فرمودند: من مظلوم‌ترین فرد عالم هستم.

باز متوجه نشدم و با خود گفتم: شاید یکی از علمای بزرگ نجف
است که به جهت عدم گرایش مردم به او، خود را مظلوم‌ترین فرد
عالی می داند، ولی چنین نبود، تا چنین فکری از ذهنم خطور کرد،
متوجه شدم دیگر آن بزرگوار در کنارم نیست.

اینجا بود که با دعا یی که در آن مکان قدّس کرده بودم و با
شناخت قلبی که از ایشان داشتم فهمیدم که او مولای من بود، چرا که
مظلوم‌ترین فرد عالم کسی جز امام زمان علیه السلام نیست و نعمت

حضورش را به این زودی از دست دادم^(۱).

آیا جز این است که آن حضرت به عاشقان خود درس می‌آموزند
که به یاد او باشند، به فکر مظلومیت آن حضرت بوده و برایش دعا
کنند؟!

نامید نباشیم

انسان در طول زندگی خود با موانع، مشکلات و ناکامیهایی همراه
است، ولی فرد موفق هیچ موقع نامید نمی‌شود، او برای رسیدن به
هدف خود از هیچ تلاش و تکاپو کوتاهی نمی‌کند.

او برای رسیدن به هدف خود شب و روز نمی‌شناسد، خستگی
نمی‌فهمد، بی‌قرار است تا به هدفش نایل گردد.

بیاییم با این جنبش و تکاپو برای محبوب خدا و آخرین ذخیره
الهی امام زمان علیه السلام دعا کنیم.

بیاییم با دعای برای او، همه خیرات و نیکیها را برای جهانیان به
ارمنغان بیاوریم.

بیاییم ریشه فرسوده درخت یأس و نامیدی را در ژرفای دلمان
خشکانده و درخت امید را بارور نموده و برای امام زمانمان دعا
کنیم.

دعا کنیم و از دعا کردن خسته و ملول نگردیم که - ان شاء الله -
خداوند مهربان با همین دعاها به وعده تخلّف ناپذیر خود عمل
خواهد نمود و جهان را با جمال بی‌مثال حجّت‌اش منور خواهد
فرمود.

مگر نه این است که اصرار در دعا خوب است و یکی از محنتات
دعا همان اصرار و پافشاری است.

حضرت موسی علیه السلام می‌فرماید: در یک مناجاتی که با خدای خود
داشتم صدای پروردگارم را شنیدم که می‌فرمود:

يَا مُوسَى أَقْلِ لِبَنِي إِسْرَائِيل .. وَأَلْحُوا فِي الدُّعَاء تَشْمَلُكُمُ الرَّحْمَة
بِالإِجَابَة وَتَهْنِئُكُمُ الْعَافِيَة^(۱)؛

ای موسی! به بنی اسرائیل بگو... در دعا اصرار و پافشاری
نمایید تا به سبب اجابت دعا، رحمت و مهر شما را فراگیرد
و عاقیت و سلامتی کوارایتان گردد.

چرا در دعاها بی که برای امور دنیوی حتی جزئیات زندگی
می‌نماییم، این همه اصرار و پافشاری می‌کنیم و هرگز خسته
نمی‌شویم؛ ولی در دعا برای آن وجود مهربان - که با آمدنش بساط
همه غمها و ناملایمات برچیده می‌شود - خسته می‌شویم و زود

دست از دعا بر می‌داریم و این امر را به مشیت خدای مهربان موکول
نماییم!

آیا در این خستگی و در این یأس و نامیدی صدای پای شیاطین
جنی و انسی شنیده نمی‌شود؟!
آیا آنها نمی‌خواهند انسان را از این عبادت عظمی بازدارند؟
آیا آنان در بی اهداف شوم خود نیستند؟!
آری! یأس و نامیدی از شیطان است و این گروه کفاراند که
همواره از رحمت الهی مأیوسند.

مگر نه این است که حضرت یعقوب علیه السلام فرزندانش را برای
جستجوی حجت خدا، یوسف گمگشته کنعان فرستاد و با خطاب:

﴿يَا بَنِيَّ أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوْسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَئَأسُوا مِنْ
رَّفِيقِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَئَأسُ مِنْ رَّفِيقِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾^(۱)

پس از این بروید و از یوسف و برادرش جستجو کنید؛ و از رحمت خدا
مأیوس نشوید که تنها گروه کافران، از رحمت خدا مأیوس
می‌شوند؛

آنان را برای پیدا کردن پیامبر حق، رهنمون شد؟!
بیایم ما نیز از تاریخ الهام گرفته و به جستجوی یوسف گمشده

زهای اطهر ﷺ بپردازیم و با تلاش، تکاپو و دعا جهان را برای همیشه با نور جمالش روشن سازیم.

مگر ما از بنی اسرائیل کمتر هستیم، آنان چندین سال برای حجت خدا، پیامبر حق، حضرت موسی ﷺ دعا کردند و مأیوس نشدند تا خدا دعایشان را مستجاب فرمود.

امام صادق ﷺ در ضمن حدیثی می‌فرمایند:

وقتی عذاب و سختی بر بنی اسرائیل طولانی شد، چهل روز به درگاه خدا کریه و ناله کردند، خداوند به موسی و هارون ﷺ وحی فرمود که آنها را از دست فرعون نجات دهد، و این در حالی بود که از چهار صد سال، صد و هفتاد سال باقی مانده بود، و از آن صرف نظر کرد.

آنگاه امام صادق ﷺ می‌افزاید:

شما نیز اگر چنین تضرع و زاری کنید، خداوند فرج ما را مقدّر می‌نماید، و اگر چنین نکنید، این امر به آخرین حد خود خواهد رسید^(۱).

آری! دعا کنیم و اصرار و پافشاری بنماییم و تا خدای متعال حاجت ما را رواتموده دست از طلب برنداریم که این گونه دعا خود

باعث رسیدن به کمالات و فضایل انسانی است.

در سخنی زیبا از مولایمان امام باقر علیه السلام می‌خوانیم که حضرتش فرمودند:

لَا يَكُحُّ عَبْدٌ مُؤْمِنٌ عَلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِهِ إِلَّا قَضَاهَا لَهُ^(۱)؛

بنده مؤمنی در حاجت و نیاز خود به سوی خدا اصرار و پافشاری نمی‌ورزد جز آن که خدای تعالی حاجتش را روا می‌نماید.

دعائیم، اصرار نماییم و دل حضرات معصومین علیهم السلام را که عمری را با غم و اندوه و مظلومیت در حکومت جباران بسر بردنده و با مظلومیت به شهادت رسیدند، شاد نماییم.

با دعای برای امام زمان علیه السلام به غصه‌های دل رسول خدا، فرق شکافته علی مرتضی، پهلوی شکسته فاطمه زهرا، جگر پاره پاره حسن مجتبی و جراحات فزون از حد سید الشهداء و دلهای سوخته ائمه هدی علیهم السلام مرهم بگذاریم و دل غمگین آنها را شاد نماییم.

ای منتظر ظهر امام زمان علیه السلام! و ای دعاگوی فرزند امیر مؤمنان! اینک بrixz و مولاپیت را از جان و دل دعاکن و بدان که خدای مهربان دعایت را مستجاب می‌نماید، و هرگز مأیوس نباش که دعای

تو را اثری است و آمین گوی دعای تو همه انبیا و اوصیا و کائنات
هستند که:

برخیز دعاکن که دعا را اثری هست

تأثیر به آه دل خونین جگری هست

این قدر مگوناله ز تأثیر فتاده

آخر به خدا یک نفس با اثری هست

زن حلقه به دربار فلک رفعت مهدی

چون پادشاه را به گدایان نظری هست

یک نامه بری آمده از کشور خضراء

گوید خبر تازه یک نو سفری هست

نومید مباشد ز درگاه الهی

تأثیر در اذکار و دعای سحری هست

الهام از مکتب پیشوایان معصوم ﷺ

خوبشخтанه عده‌ای از مردم تا حدودی می‌خواهند امامان
معصوم ﷺ را در زندگی دنیوی و اخروی خودشان الگو قرار دهند و
اعمال و رفتارشان را از آن بزرگواران بیاموزند.

بدیهی است که این همان فرمان الهی است که ما را به این
الگوپذیری فرمان داده است که:

﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُشْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴾^(۱) :

به طور قطع برای شما در زندگی رسول خدا علیه السلام سرمشق نیکویی است.

ما می دانیم که امامان معصوم علیه السلام با خدای خود انس عجیبی داشتند و با دعا با حق تعالی بیشترین ساعات زندگی خود را پر می کردند، و همواره در عشق به محبوب و معبد خود بسر می بردند. آنان به جهت اختناق دوران خود، که از هدایت مردم و کشف اسرار الهی به صورت علنی دستشان بسته بود، به همین جهت با دعا و مناجات پرده از اسرار الهی و حقایق معنوی بر می داشتند و مردم را رهنمون می شدند.

اگر می خواهید این مطلب را خوب بفهمید، سری به کتابهای دعا و این آثار ارزشمندی که مهرورزان و عاشقان اهل بیت علیه السلام در اختیار ما قرار داده اند، گذری نمایید تا متوجه شوید که در این اوراق گران سنگ چه مسایل مهم اعتقادی و معارف والای انسان ساز و شناخت و معرفت نهفته و به صورت دعا و مناجات بیان شده است.

در هر صورت، ما دوست داریم از مکتب اهل بیت علیه السلام الگو بگیریم؛ ولی متأسفانه این الگوی ذیری همواره در امور جزئی و دنیوی بوده و در مطالب مهم و حیاتی از آنان به عنوان الگو، پیروی نموده ایم.

توجه به مضامین دعاها و دعاها بیی که حضرات معصومین علیهم السلام
برای دوران غیبت بیان فرموده‌اند ما را با این مطلب بیشتر آشنا
می‌سازد.

بیاییم به این امر مهم اهمیت دهیم، و در این امر مهم ائمه
معصومین علیهم السلام و یاران باوفای آنها را الگو قرار دهیم، و در این برده
حساس با الهام از دعاهای آن بزرگواران برای امام زمانمان دعا کنیم.
اگر کتابهای دعایی را که در مورد حضرت مهدی علیه السلام تحت عنوان
صحیفه مهدیه نگارش یافته مورد مطالعه قرار دهیم متوجه خواهیم
شد که مسئله ظهور و فرج آن حضرت و دعای برای امام زمان علیه السلام
چه قدر اهمیت دارد که این اندازه مورد اهتمام آن بزرگواران بوده
است^(۱).

گذری بر دعاهاي معصومين علیهم السلام برای ظهور امام زمان علیه السلام

ظهور نور در تاریکی مطلق - که در اثر تمدد انسانهای شرور از

---

۱. جای بسی شکر است که عده‌ای از دانشمندان و ائمه از پیروان اهل
بیت علیهم السلام در این مورد مهم قلم فرسایی کرده و به جمع آوری دعا، زیارات
و ... که در پیرامون وجود مقدس امام زمان علیه السلام و ظهور مبارک حضرتش
می‌باشد، پرداخته‌اند، و در این اخیر جامع‌ترین آنها، با استکاری خاص و
کیفیتی زیبا تحت عنوان «الصحیفۃ المبارکة المهدیہ» تألیف و در اختیار
پیروان اهل بیت علیهم السلام قرار گرفته است، خوشبختانه ترجمه فارسی منتخب
آن نیز بنام «صحیفه مهدیه» به زیور طبع آراسته است.

فرمان الهی و پیروی آنها از شیطان و نفس اماره بوجود آمد - یکی از وعده‌های تخلّف ناپذیر الهی است، خدای متعال این وعده را به همه انبیا و اوصیای آنها داده، و آنان نیز امتهای خود را در طول تاریخ از این امر مهم و حیاتی آگاه نموده و مژده چنین روز مبارکی را داده‌اند.

ائمه مخصوصین علیهم السلام نیز تحقیق این روز بزرگ را در ضمن دعاهايی از درگاه خدای منان خواسته‌اند که اینک به نقل نمونه‌هایی از دعاهاي امامان بزرگوار علیهم السلام می‌پردازیم:

پیشوای نخست و اول مظلوم عالم، امیر مؤمنان علیه السلام در ضمن دعايی درباره ظهور فرزندش به خداوند عرض می‌نماید:

اللَّهُمَّ فَاجْعِلْ بَعْثَةَ خَرْوَجًا مِّنَ الْفَمَّةِ، وَاجْمَعْ بِهِ شَفَّلَ الْأَمَّةِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

وَرُؤْخَهُمْ وَرَاخَتَهُمْ وَسَرُورَهُمْ، وَأَذْقُنِي حَلَاوةَ فَرَجِهِمْ، وَأَهْلِكْ

أَعْدَاءَهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ :

خدایا! بعث و ظهور امام زمان علیه السلام را موجب پایان غم و

اندوه حضرتش قرار ده، و به وسیله او، کار متفرق و

پریشان امّت را فراهم آور.

خدایا! بر محمد و آل محمد - علیهم السلام - درود فرست و

در فرج و آسایش، آرامش و سرور و شادمانی آنها تعجیل

فرما، و شیرینی و حلاوت روزگار ظهور آنها را به کام ما

بچشان، و دشمنان آنها را از جن و انس هلاک کردان.

دقت در مضامین عالی این دعا، که از دل بگهربار، در مدینه علم پیامبر خدا ﷺ علی بن ابی طالب علیهم السلام شنیده شده؛ هر انسان آگاه را تحت تأثیر قرار داده و اهمیت حیاتی ظهور امام زمان علیهم السلام را می‌رساند.

اینجاست که بر پیروان و عاشقان صاحب ولایت است که در دعا برای ظهور امام زمان علیهم السلام، آن بزرگوار را الگوی خود قرار داده و از صمیم دل برای این امر مهم دعا کنند...
امام باقر علیهم السلام برای ظهور فرزندش در قنوت نماز چنین دعا می‌خواند.

اللَّهُمَّ إِنَّ الْقُلُوبَ قَدْ بَلَغَتِ الْحَنَاجِرَ، وَالنُّفُوسَ قَدْ غَلَتِ التَّرَاقِيَّ،
وَالْأَعْمَارَ قَدْ نَفَدَتِ بِالْإِنْتَظَارِ، لَا عَنْ نَفْسٍ أَسْتَبْصَارُ وَلَا عَنْ اتَّهَامِ
مِقْدَارٍ، وَلَكِنْ لِمَا تَعَانَى مِنْ رُكُوبِ مَعَاصِيكَ، وَالخَلَافَ عَلَيْكَ فِي
أَوْامِرِكَ وَنَوَاهِيكَ، وَالتَّلَعْبَ بِأَوْلَائِكَ وَمَظَاهِرَةِ أَعْدَائِكَ.

اللَّهُمَّ فَقَرِّبْ مَا قَدْ قَرُبَ وَأُورِدْ مَا قَدْ دَنَى، وَحَقِّقْ ظُنُونَ الْمُؤْقِنِينَ،
وَبَلِّغْ الْمُؤْمِنِينَ تَأْمِيلَهُمْ، مِنْ إِقَامَةِ حَقِّكَ، وَنَصْرِ دِينِكَ وَإِظْهَارِ
حُجَّتِكَ وَالْإِنْتِقَامِ مِنْ أَعْدَائِكَ^(۱)؛

خداؤند!! همانا (از شدت روزگار) جانها به حنجره‌ها رسیده، و جانها به گلوگاه برآمد، عمر به جهت انتظار پایان

۱. صحیفه مهدیه: ص ۱۵۶، بحار الانوار: ج ۸۵ ص ۲۱۷.

پذیرفت، نه به خاطر نداشتن بینش و فهم (در اعتقادات) و نه به خاطر متهم نمودن مقدرات، بلکه به جهت این که رنج کشیدند در مرتكب شدن معصیت‌های تو را و از مخالفت با تو در دستورات و منهیات و (به جهت) بازی گرفتن اولیای تو و پشتیبانی نمودن از دشمنان.

خداوند! آنچه (ظهور) حقیقتاً نزدیک است نزدیک گردان، و آنچه نزدیک است برسان، اعتقاد یقین کنندگان را تحقق بخش و آرزوی مؤمنان را برسان که همانا برپایی حق تو و یاری دین تو و ظهور حجت تو و انتقام از دشمنان توست.

به طور یقین انسان از معانی والای این دعاها بیکی که از خاندان وحی صادر شده در شگفت است، خاندانی که با ترسیم عصر غیبت و دوران شکوهمند ظهور نور ما را با آن زمانها آشنا ساخته و امر به تلاش و تکاپو برقراری آن دولت پاک نموده‌اند.

متأسفانه حق این دعاها همچنان ادا نشده و مفاهیم بلندی که در آنها نهفته همچنان اسرارگونه باقی مانده است، و امید است که ان شاء الله با ظهور آخرین حجت الهی همه اسرار الهی بدست باکفایت آن بزرگوار به انسانهای باکمال برسد.

پیشوای ششم، امام صادق علیه السلام نیز در دعای برای ظهور فرزندش

چنین می خواندند:

اللَّهُمَّ أَيْذِهِ بِنَصْرِكَ، وَانصُرْ عَبْدَكَ، وَقُوَّاً أَصْحَابَهُ وَصَبَرْهُمْ، وَافْتَحْ
لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا، وَعَجِّلْ فَرَجَهُ، وَأَمْكِنْهُ مِنْ أَغْدَائِكَ
وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ^(۱)؛

خدا! او را با یاریت تأیید فرما، و بندۀ خودت را یاری نما،
یارانش را قوت داده و شکیباشان کن، و برای آنها از ناحیه
خودت سلطنتی که مددکار باشد عنایت کن، و در فرج و
ظهورش تعجیل فرما، و او را بر دشمنان خود و رسولت
قوت ده ای مهریانترین مهریانان.

امام کاظم علیه السلام نیز برای مهدی زهراء علیها السلام دعا می فرمود، یحیای
نوفلی گوید:

در بغداد حضور امام کاظم علیه السلام شرفیاب شدم، حضرت نماز خود
را خواند، آنگاه دستان مبارکش را به جانب آسمان بلند کرد و دعا
نمود، دعای او را می شنیدم که:

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ... أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ الْمَكْنُونَ الْمَخْرُونَ، الْحَيِّ الْقَيُّومَ، الَّذِي لَا يَخِيبُ مَنْ سَأَلَكَ
بِهِ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُعَجِّلْ فَرَجَ

الْمُنْتَقِمُ لَكَ مِنْ أَعْدَائِكَ، وَأَنْجِزْ لَهُ مَا وَعَدْتَهُ، يَا ذَالْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ؛
خدايا! جز تو خدائي نیست، تو اول و آخری، تو ظاهر و
باطنی... تو را به اسم مکنون خود که در گنجینه اسرار
است، و زنده و پا بر جاست، اسمی که درخواست کننده به
آن را ناآمید نمی‌کنی سوگند می‌دهم! و از تو می‌خواهم که
بر محمد و آل محمد علیهم السلام درود فرستی، و در فرج منقemi
که انتقام تو را از دشمنانت می‌کیرد، تعجیل کنی، و به
وعدهای که به او داده‌ای وفا نمایی، ای صاحب جلال و
اکرام.

او دعا می‌کرد و من گوش می‌دادم، دعای حضرتش به پایان
رسید، پرسیدم: آقا جان! برای چه کسی دعا می‌نمودید؟
فرمود:

ذلک المهدی من آل محمد علیهم السلام؛

برای مهدی آل محمد علیهم السلام.

آنگاه با تعبیرات زیبا که حاکی از نهایت عشق و علاقه آن
حضرت نسبت به حضرت مهدی علیهم السلام است او را معرفی نمود...^(۱)
و بدینسان مسؤولیت دوستان امام زمان علیهم السلام در دعا برای آن

۱. بحار الانوار: ج ۸۲ ص ۸۰ ح ۸.

حضرت بیشتر احساس می‌شود، جایی که امام کاظم علیه السلام برای فرزندش چنین دعا می‌کند، در حالی که هنوز حضرت مهدی علیه السلام یا به عرصه وجود نگذاشته و جهان را به جمالش منور نفرموده؛ پیروان امام زمان علیه السلام در این عصر و زمان باید چگونه دعا کنند؟!

و این عمل نشانگر این امر مهم و سرنوشت‌ساز است.

عاشقان و دلدادگان اهل بیت علیهم السلام! آیا به راستی عذری برای ما در کوتاهی از این دعای مهم باقی ماند؟!

اگر در این امر مقدس کوتاهی نماییم فردای ظهور نور، چگونه می‌توانیم به جمال مولایمان بنگریم؟!

اینک سری به کوی با صفاتی امام هشتم، امام رضا علیه السلام بزنیم که همواره به دعا برای حضرت صاحب الزمان علیه السلام امر می‌فرمودند.

آن حضرت در یک دعای زیبایی از خداوند می‌خواهند:

اللَّهُمَّ ادْفَعْ عَنِّي وَلِيَكَ وَخَلِيفَتَكَ وَحُجَّتَكَ عَنْ خَلْقِكَ ..

اللَّهُمَّ اشْعَبْ بِي الصَّدْعَ، وَارْتَقِ بِي الْفَتْقَ، وَأَمْتِ بِي الْجَوْرَ، وَأَظْهِرِ بِي
الْعَدْلَ، وَقُوَّةَ نَاصِرِيَّهِ، وَاخْذُلْ خَادِلِيَّهِ، وَدَمِدِّمْ عَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ ..

اللَّهُمَّ طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَاسْفِ مِنْهُمْ عِبَادَكَ ..

اللَّهُمَّ اسْلُكْ بِنَا عَلَى يَدِيهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى وَالْمَحَاجَةَ الْعَظِيمَى .. وَقُوَّنا

عَلَى طَاعَتِهِ وَثَبَّتْنَا عَلَى مُشَايَعَتِهِ ..^(۱)

خدا! بلاها را از ولت خود که خلیفه و حجت تو برای مردم
است دفع کن...

خدا! به وسیله او پریشانی مردم، و پراکندگی امور را
برطرف ساز، ظلم و بیدادگری را به وسیله او از میان
بردار، و عدل را به وسیله او آشکار کن یا وران او را یاری
کن، و دشمنان و کسانی که در فکر خواری او هستند،
خوار و ذلیل فرما...

خدا! شهرهای خود را از لوث وجود آنان (ستمگران،
گردنشکان، کافران و بی‌دینان شرق و غرب عالم...) پاک
کن، و با نابودی آنها دل بندگان را شفا ده...

خدا! با دستان با کفايت او، ما را به راه روشن، هدایت و
راهنمایی کن... و نیروی فرمان بری از دستورات او را به
ما عطا فرما، و ما را بر پیروی او ثابت و استوار نگه دار...

به راستی که اگر شناخت ما انسانها از جهان هستی و سرانجام آن
همجون شناخت امامان معصوم علیهم السلام بود، این چنین آسوده خاطر
زندگی نمی‌کردیم، بلکه با سرمشق قرار دادن آن حضرات، شب و
روز با عجز و لابه به درگاه خدای مهریان رو آورده و برای فرا
رسیدن روزگار رهایی که همان زمان ظهور امام زمان علیه السلام است دعا
می‌کردیم.

اکنون پای راز و نیاز دلنشیں معصوم دیگری می نشینیم تا کسب
فیض نماییم.

امام جواد علیہ السلام کہ انتظار امام زمان علیہ السلام را واجب و لازم می دانند
پس از هر نماز واجب برای فرزند عزیزش چنین دعا می نمودند:

اللَّهُمَّ وَلِيَكَ الْحُجَّةُ؛ فَاخْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ

وَعَنْ شِمَالِهِ.. وَأَشْفِيهِ صُدُورَنَا وَصُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ^(۱)؛

خدایا! ولیت حاجت را از رو به رو و پشت سر، از سمت
راست و چپ حفظ فرما.. و به وسیله او دل ما و دل گروه
مؤمنان را شفا بده.

مدّت مدیدی است که از عمر جهان می گذرد و هر روز جباران و
ستمگران با ظلم و ستم، چهره آن را تاریک تر و دل مظلومان را به
درد می آورند. در این میان، بیشترین ظلم و ستم شامل برگزیدگان
آفرینش یعنی اهل بیت علیهم السلام و پیروان آنها شده؛ ولی هنوز مرهم بخش
دل مجروح و متنقم آنان، ظهور نفرموده است. باید دعا کرد تا خدای
متعال در ظهور شفابخش دل اهل بیت علیهم السلام و پیروان آنها تعجیل
بفرماید، ان شاء الله.

حال به عنوان آخرین نمونه، به زمزمه دعای نجات بخش دوران

۱. صحیفه مهدیه: ص ۱۸۶.

امام زمان علیهم السلام گوش جان می‌سپاریم، آن حضرت در راز و نیازی با آفریدگار خویش چنین دعا می‌نمودند:

يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ، أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، وَاجْمَعْ لِي أَصْحَابِي،
وَصَبِّرْهُمْ، وَانْصُرْنِي عَلَى أَعْدَائِكَ وَأَغْدَاءِ رَسُولِكَ، وَلَا تُخَيِّبْ
دَعْوَتِي، فَإِنَّمَا عَنْدَكَ وَابنَ عَنْدَكَ، ابْنُ أَمَّتِكَ، أَسِيرُ بَيْنَ يَدَيْكَ.
سَيِّدِي أَنْتَ الَّذِي مَنَّتَ عَلَيَّ بِهَذَا الْمَقَامِ وَتَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيَّ دُونَ
كُثِيرٍ مِّنْ خَلْقِكَ.

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي،
إِنَّكَ أَنْتَ الصَّادِقُ وَلَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^(۱)؛
أَيْ خَدَائِی کَه در وَعْدِه تَخَلَّفْ نَمِی نَمِی، آنچه بَرْ مِنْ وَعْدِه
فَرْمُودِی وَفَا کَنْ، وَاصْحَابُ وَیارانَ مِرَا کَرَدَ آورُ وَبَا صَبَرَ
آمَادَه شَانَ کَنْ، وَمِرَا بَرْ عَلَیْهِ دَشْمَنَانَ خَودَ وَرَسُولَتَ یارِی
فَرْمَا، دَعْوَتَمِ را ردَ مَفْرِمَا کَه منْ بَنَدَهَ توَ وَفَرْزَنَدَ بَنَدَهَ توَ وَ
فَرْزَنَدَ کَنِیْزَ توَ هَسْتَمِ، منْ در بَرَابَرَ توَ وَدر اخْتِیَارَتَ هَسْتَمِ.
آقاَیِ منِ! اینَ توَ هَسْتَمِ کَه بَرْ مِنْ با عنَایَتِ اینَ مَقَامِ بَزَرَگَ
مَنَّتَ نَهَادِی وَمِرَا ازْمِیَانَ خَلَقْتَ بَرْ اینَ امْرَ تَفَضَّلَ وَبَرْ تَرِی
دَادِی، ازْ توَ مَسِی خَواهِمَ کَه بَرْ مُحَمَّدَ وَآلِ مُحَمَّدَ دَرَوَدَ
فَرَسْتَمِ وَآنچه بَه منْ وَعْدِه فَرْمُودِی وَفَا نَمِی نَمِی، زِیرَا کَه توَ

راستگو هستی و در وعده تخلف نمی‌نمایی و تو بر هر
چیز قادر و توانا هستی.

راستی که تأمل و دقّت در کلمه کلمه دعای امام زمان علیه السلام انسان را
شگفت زده می‌نماید، و حقیقتاً فهم این عبارات والا نیاز به تفسیر و
توضیح بیشتری دارد که از عهده این گفتار خارج است.

آنچه ذکر آن در اینجا ضرورت دارد توجه به نوع دعا و لزوم آن
است، و به جرئت می‌توان گفت که با توجه به دعاهاي ائمه
معصومین علیهم السلام وجوب و لزوم دعا برای ظهور امام زمان علیه السلام ثابت
می‌شود.

دعاگوی منتظر که از دعا برای ظهور مولای مهربان خودت
خسته نمی‌شوی و همواره و در همه حال برای او دعا می‌نمایی! آنچه
از نظر شریف گذشت، قطره‌ای از دریای دعاهايی است که از
پیشوایان معصومین علیهم السلام برای ظهور امام زمان علیه السلام بدست ما به امانت
گذارده شده که با تأمل در مضامین والای آنها، به خواندن آنها
مشغول شده و ظهور مبارک مولایمان امام زمان علیه السلام را از خدای
بخواهیم.

ای منتظران عزیز! بیایم تعارف را کنار گذاشته و این امر مقدس را
عملأ در زندگی پر فراز و نشیب دوران غیبت پیاده نماییم و در این
مهم پیشوایان معصوم علیهم السلام را الگو و سرمشق خودمان قرار داده و از

آنها پیروی نموده و برای ظهور امام زمان علیه السلام دعا نماییم، و به زودی شاهد استجابت دعای همه منتظران باشیم. ان شاء الله.

دعا برای تحقیق وعده الهی

بدون تردید امر ظهور امام زمان علیه السلام یکی از وعده‌های تخلف ناپذیر الهی می‌باشد، وعده‌ای که خدای مهربان آن را به همه انبیا و اوصیای آنها داده است.

تحقیق چنین روزی که دنیا از آن بندگان صالح خداوند گردد، آرزوی دیرینه همه انسانهای پاک فطرت بوده است.

رسول خدا علیه السلام که این افتخار نصیب او شده که تحقیق این وعده بدست فرزند باکفایت او حضرت مهدی علیه السلام انجام می‌پذیرد، در این زمینه می‌فرمایند:

مَعَاشِرَ النَّاسِ! أَبْشِرُوكُمْ بِالْفَرَجِ، فَإِنَّ وَعْدَ اللَّهِ لَا يَخْلُفُ، وَقَضَاؤُهُ لَا

يُرَدُّ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ، وَإِنَّ فَتْحَ اللَّهِ قَرِيبٌ^(۱)؛

ای گروه مردمان! مژده باد بر شما فرج و ظهور (مهدی علیه السلام)، که به راستی وعده خداوند تخلف نمی‌یابد، و قضای او باز نمی‌گردد، او حکیم و آگاه است و به راستی فتح و گشایش خداوند نزدیک است.

آری ! به راستی که فتح الهی نزدیک است، چرا مانزدیک ندانیم؟
مگر در دعای عهد نمی خوانیم:

إِنَّهُمْ يَرْوَنَهُ بَعِيدًا وَنَرَاهُ قَرِيبًا^(۱)؛

غافلان و بی خبران، آمدن چنین روزی را بعید می دانند
ولی ما نزدیک می دانیم.

آیا این بعد و دور دانستن ناشی از وسوسه های شیطانی نیست؟
آیا یک انسان منتظر می تواند ظهور مولای مهربان خودش را دور
بداند؟

هرگز، بیاییم ما هم با توفیق الهی و با دعا برای چنین روزی، آن
را نزدیک بدانیم.

چرا ما برای تحقیق این آرمان الهی که نویدبخش جهانیان است،
دعا نکنیم؟

چرای برای تقریب به خدا در این امر از دیگران سبقت نگیریم؟
کدام عمل می تواند از چنین ارزشی برخوردار باشد که آرزوی
همه پیامبران تحقق چنین روزی است؟

بیاییم، شیفتگان مکتب اهل بیت علیہ السلام را در دعا برای ظهور امام
زمان علیہ السلام یاری نموده و باعث رهایی آنان از زیر ستم ستمگران و
کافران گردیم..

۱. مفاتیح الجنان، دعای عهد.

دستور امام زمان علیه السلام به دعا برای تعجیل ظهور
مولای ما امام زمان علیه السلام در یک سخن گهربار، دوستان و منتظران
خویش را به این امر دعوت نموده و در واقع از آنان خواستار دعا
گردیده است، آن حضرت در سخنی زیبا و مختصر می‌فرمایند:

أَكْثِرُوا الدُّعَاءِ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ، فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجَحَكُمْ^(۱)؛
برای تعجیل در فرج و ظهور من بسیار دعا کنید همانا این
کار برای خودتان گشایش خواهد بود.
اگر عاشق دلسوزخته او، و شمع پروانه وجود او، پا از این عالم
ماذی و خاکی فراتر نهد، و چشم از آب و گل این جهان بر هم گذارد
متوجه اسرار این کلام خواهد شد.

این سخن، کلام و سخن مولایی است مهربان، که مهر بی‌کران و
دریای رافت او، از سرچشمه رحمانیت و رحیمیت پروردگارش
نشأت گرفته.

او که از تحییر و تزلزل بشریت عموماً، و مظلومیت شیعیان و
منتظرانش خصوصاً در غم و اندوه بسر می‌برد، و منتظر فرج الهی
است؛ با این دل رنجور و غمگین، همگان را به دعا برای تعجیل در
فرج و ظهور خویش دعوت می‌نماید.

نکته دیگری که در این فرمان نهفته؛ کثرت و زیادی دعاست، و این امر ممکن نیست، مگر با تکرار و ادامه آن.

یعنی کسی که بالاترین درجات انتظار را داراست، هرگز از چشم انتظاری خسته و ملول نمی‌شود، هرگز آثار نامیدی در دل او راه نمی‌یابد، چون او منتظر محبوب است، و هر لحظه که به یاد محبوب خود می‌افتد آتش عشق و علاقه‌وی، در دل او شعله می‌کشد.

بنابراین، منتظر ظهور حضرت مهدی علیه السلام از دعا دست برنمی‌دارد، او به یک دعا اکتفا نمی‌کند، بلکه در همه لحظات زندگی خویش با یاد مولا یش زندگی می‌کند، و برای ظهور او دعا می‌کند. و هرگز از دعا خسته نمی‌شود.

بدیهی است که خدای مهربان آثار دعایش را در مواقعي به او نشان می‌دهد، و بدین وسیله بیشتر در هجران مولا یش می‌سوزد، و دعا می‌نماید.

از طرفی، مولا ی او نیز آثار استجابت دعایش را گاه‌گاهی به او نشان می‌دهد. اینجاست که منتظران، هرگز دست از دعا برنمی‌دارند، و همواره برای ظهور مولا یشان دعا می‌کنند^(۱).

اکنون که خدای متعال توفیق داد و در زندگی خود با مقدس‌ترین امر یعنی دعا برای ظهور امام زمان علیه السلام آشنا شدیم، بیاییم کوتاهی

۱. جلوه‌های نور از غدیر تا ظهور: ص ۱۶۸ و ۱۶۹.

خود را با دعا بیشتر جبران نموده و رضایت خدا و امام زمانمان را بدست آوریم.

جبران کوتاهی‌های گذشته، با دعا برای امام زمان علیه السلام
به یقین ما می‌دانیم که خدا، مهربان است، لطف بی‌پایانش شامل
بندگان، و از این همه لطف و مهربانی بوده که برای هدایت ما به سوی
سعادت و کمال، پیامبران و اوصیایی فرستاده است.

در آخر الزمان دوازده نور پاک و مطهر را به عنوان جانشینان
آخرین سفیر الهی یعنی خاتم پیامبران حضرت محمد مصطفی علیه السلام
قرار داده است، یازده نفر از آنها در شرایط سختی از زمان که در اثر
کوتاهی و عدم شناخت بشریت به وجود آمده بود، سورا فشانی
نموده‌اند.

اینک باقی‌مانده آنها در پشت پرده غیبت می‌باشد و بشریت از این
آب گوارای زندگی محروم است، و هم اکنون که حدود هزار و اندي
سال از غیبت او می‌گذرد هنوز اذن ظهور از ناحیه خدای مهربان
صادر نشده است.

چرا تأخیر؟

یقیناً تأخیر از ماست، زیرا که طبق فرمایش خود مولا، این ما
هستیم که یکدل نشدمیم، و در راه او آنجنان که شایسته است، قدم
بر نداشتمیم.

آخرین حجت الهی، امام زمان حضرت مهدی علیه السلام در این زمینه
می فرماید:

وَلَوْ أَنَّ أَشْيَا عَنَا - وَفَقَهُمُ اللَّهُ لِطَاعَتَهُ - عَلَى اجْتِمَاعٍ مِّنَ الْقُلُوبِ فِي
الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ لَمَا تَأْخَرَ عَنْهُمُ الْعُمُى بِلِقَائِنَا، وَلَتَعْجَلْتُ لَهُمُ السَّعَادَةَ
بِمُسَاهَدَتِنَا عَلَى حَقِّ الْمَعْرِفَةِ، وَصَدَقَهَا مِنْهُمْ بِنَا ..^(۱)

اگر شیعیان ما - که خداوند بر اطاعت‌ش موفق‌شان بدارد - با
دل‌های متّحد و یکپارچه بر وفای به عهد و پیمان اجتماع
می‌کردند، ملاقات ما از آنها به تأخیر نمی‌افتد، و سعادت
دیدار و مشاهده با معرفت و راستی بر آنها به زودی
حاصل می‌شد...

آری ! کوتاهی، و عدم وفای به عهد و پیمان الهی، موجب
محرومیّت جهان بشریّت از این فیض بزرگ خدایی شد.
اینک ای متنظران عزیز ! برای جبران این تأخیر چه باید کرد ؟ و
چگونه با آن قافله‌سالار بشریّت ارتباط برقرار نمود ؟
بهترین، جامع‌ترین و ارزش‌نده‌ترین عملی که بتوان به وسیله آن، با
آن امام مهربان ارتباط برقرار کرد، و دل پر درد حضرتش را خشنود
ساخت؛ دعا برای فرج و ظهور امام زمان علیه السلام است، دعا که انجام آن

۱. الزام الناصب: ج ۱ ص ۴۶۷.

با توفیق الهی، برای همگان سهل است و آسان.

یا بیایم دعا، این عمل با ارزش را وارد زندگی - به ظاهر زندگی - دوران غیبت نموده و خشنودی خدای مهربان و ائمه معصومین علیهم السلام را بدست آوریم، تا بدین وسیله بتوانیم کوتاهی که در این مورد از بشریت در طول قرنها سر زده است جبران کنیم.

یا بیایم در گذشته خود تأمل کرده و به جهت کوتاهی خود فریاد تأسف برآوریم و در پی تلافی و جبران آن باشیم و از صمیم دل بگوییم:

ای کاش اوّلین دعای خود را، دعای برای امام زمانمان قرار می‌دادیم!

کاش همچون پیشوایان مصوم علیهم السلام خودمان، غربت و تنها بی یگانه منجی انسانها را احساس می‌کردیم و شب و روز برای نجات او دعا می‌کردیم.

کاش زودتر به خود می‌آمدیم، و ما هم همچون یاران با وفای امامان هدایتگرمان، از جان و دل برای امام زمانمان دعا می‌کردیم، و بدین وسیله، آمادگی خود را برای یاری از حضرتش اعلام می‌نمودیم!

و بالاخره، کاش موفق بودیم و در مضامین عالی دعاها بی که برای حضرتش وارد شده، دقت می‌نمودیم، و آنها را در زندگی دوران غیبت سرمشق خود قرار می‌دادیم، و این دوران تاریک این همه طولانی نمی‌شد و ...

اثبات و ابراز محبت با دعا برای امام زمان علیه السلام

آفریدگار جهان، عالم هستی را با مهر و محبت آفرید، این واژه همه واژه‌ها را تحت الشاعع قرار داد، و می‌توان گفت که ساختار عالم هستی را خدای احادیث بر این گل واژه استوار فرموده است.

بدون تردید این مهر و محبت است که به انسان جهت می‌دهد و او را انسانی الهی یا انسانی شیطانی می‌نماید.

انسان با حبّ شدید به سوی خدای مهربان، سر به آستان باری تعالی ساییده و به محبتی که به او دارد افزایش داده و به او شدت می‌بخشد که قرآن می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبَّاً لِّهِ﴾^(۱)

مؤمنان شدیدترین محبت و مهر را نسبت به خدای دارند.

و همین انسان است که مهر و محبت شیطان و دشمنان خدا را در دل می‌پروراند و با این مهر شیطانی از فرمان آفریدگار مهربانش تمدد می‌نماید و ره به سوی دوزخ و آتش می‌برد.

آری! سخن از مهر، این واژه شکفت‌انگیز دل دریا می‌طلبد که سعادت و شقاوت هر انسانی را همین واژه رقم می‌زند.

۱. سوره بقره آیه ۱۶۵.

آفریدگار مهربان در مورد مهرورزی به اهل بیت علیهم السلام چنین می‌فرماید:

﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾^(۱)

(ای رسول ما!) بگو: من هیچ پاداشی از شما برای رسالت خودم درخواست نمی‌کنم جز دوستی و مهر و محبت به خاندانم.

راستی ما مسلمانان که در اثر رسالت پیامبر خدا علیهم السلام هدایت یافته‌ایم آیا چگونه مزد رسالتش را ادا کرده‌ایم؟

مگر نه این است که تنها فرزند آن حضرت یعنی امام زمان علیهم السلام مدت مدیدی است که در پشت پرده غیبت به سر می‌برد، و نظاره‌گر مظلومی مظلومان عالم، و ستم ستمگران است، ولی دوران غیبت دستان یداللهی او را همچون جذب‌رگوارش علیهم السلام آن اول مظلوم عالم بسته و تا اذن الهی صادر نشود همچنان منتظر است؟!

آیا تاکنون چگونه محبت خودمان را به مولای مظلوممان ابراز نموده‌ایم؟

بیاییم با دعا برای ظهور آن حضرت، محبت خودمان را نسبت به او به اثبات رسانیم و ابراز نماییم.

بیاییم با دعا برای آن حضرت بگوییم: ای فرزند زهرای اطهر! ما

از جان و دل شما را دوست می‌داریم و به یاری نمودن تو عشق
می‌ورزیم چراکه برای تو دعا می‌نماییم.

عاشقان امام حسین علیه السلام و دعا برای ظهور امام زمان علیه السلام

همه دوستداران و پیروان اهل بیت علیهم السلام محبت و عنایت خاصی به سالار شهیدان ابی عبدالله الحسین علیهم السلام دارند، و این عنایت را از آفریدگار حضرتش و امامان معصوم علیهم السلام یاد گرفته‌اند.

امام حسین علیه السلام، در اثر کوتاهی مردم بدست ستمگران از امت به شهادت رسید، پس از شهادتش پیروان خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام به عزاداری آن حضرت مشغول شدند، آنان در طول تاریخ خویش این عمل با ارزش را همگام با امام زمانشان تکرار کرده و کسب فیض نموده و می‌نمایند، تاروzi که خداوند احادیث با تحقق وعده خویش سینه مجرروح امام حسین علیه السلام و یاران باوفایش را شفا داده و انتقام آنها را بگیرد.

ابو حمزه ثمالی در یک حدیث زیبایی از امام باقر علیه السلام می‌پرسد:

چرا حضرت قائم علیه السلام، قائم نامیده شد؟

حضرت می‌فرمایند:

لَمَّا قُتِلَ جَدِيُ الْحَسِينِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ضَجَّتِ الْمَلَائِكَةُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
بِالْبُكَاءِ وَالنَّحِيبِ وَقَالُوا: إِلَهُنَا وَسَيِّدُنَا أَتَغْفُلُ عَمَّنْ قَتَلَ صَفْوَتَكَ

وَابْنَ صَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ؟

فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِمْ: قَرُوا مَلَائِكَتِي، فَوَعَزَّتِي وَجَلَالِي
لَا نَتَقْبَمْ مِنْهُمْ وَلَوْ بَعْدَ حَيْنٍ.

ثُمَّ كَشَفَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَنِ الْأَئْمَةِ مِنْ وَلَدِ الْحُسَيْنِ عَلِيِّاً لِلْمَلَائِكَةِ،
فَسَرَّتِ الْمَلَائِكَةِ بِذَلِكَ، فَإِذَا أَحَدُهُمْ قَائِمٌ يَصْلِي، فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ
وَجَلَّ: بِذَلِكَ الْقَائِمُ أَنْتَقَمْ مِنْهُمْ^(۱).

هنگامی که جدم امام حسین علیه السلام کشته شد، فرشتگان به سوی خدای متعال ضجه نمودند و با گریه و زاری فریاد زدند، و گفتند: ای خدای ما! و ای سید ما! آیا از کسی که برگزیده و فرزند برگزیده تو و بهترین فرد از مخلوقات تو را کشته غفلت می‌نمایی؟!

خدای متعال به آنها وحی فرمود: ای فرشتگان من! آرام باشید؛ قسم به عزت و جلال؛ البته از آنها انتقام خواهم کرفت گرچه پس از گذشت زمان باشد.

آنگاه امامان از فرزندان امام حسین علیه السلام را به فرشتگان نشان داده، و آنها از دیدن این منظره مسرور شدند، نگاه کردند دیدند که یکی از آن بزرگواران ایستاده و نماز می‌خواند.

خداوند متعال فرمود: با این کسی که ایستاده است از آنها
انتقام خواهم گرفت.

بنابراین، ای عزادار، و عاشق امام حسین علیه السلام که شب و روز از
مصالح جانکاه آن حضرت و خاندانش می‌سوزی و ناله و فریاد
می‌زنی! خوشا به حالت، چراکه این مقامی بس بزرگ در پیشگاه
ائمه معصومین علیهم السلام - بخصوص امام زمان علیه السلام - است.

ولی بدان که این عزاداری هنگامی نتیجه خواهد داد که همگام با
امام زمان علیه السلام بوده و در همه حالات به یاد منتقم خون پاک امام
حسین علیه السلام که خون خداست باشی.

عزادار امام حسین علیه السلام بایستی بیشتر برای ظهور فرزند مولای
خودش دعا کند، او در همه مراسمه‌هایی که به خاطر مولا یش برگزار
می‌کند باید به فرزند غریبیش امام زمان علیه السلام دعا کند.

اگر قدری به زیاراتی که در مورد امام حسین علیه السلام و اعمال ایام
عاشورای آن حضرت وارد شده با تأمل بنگریم، خواهیم فهمید که
مهمنترین جهت این عمل شریف، همانا دعا برای منتقم امام
حسین علیه السلام است که آن هم امام زمان علیه السلام است.

در فرازی از زیارت عاشورا می‌خوانیم:

وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ، وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبُ

ثاری فَعَ إِمَامٍ مَهْدِيَّ ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ ..^(۱)

از خدا می‌خواهم مرا به مقام محمودی که از آن شما
خاندان است نایل گرداند، و نصیبیم قرار دهد تا در رکاب
مهدی علیه السلام شما اهل بیت - که هدایتگری ظاهر و به حق
گویاست - بوده تا خونخواه و منتقم از دشمنان شما باشم.

آری! باید یگانه آرزوی عزادار امام حسین علیه السلام انتقام خون پاک
مولایش باشد، اکنون که فرزند حضرتش در پشت پرده غیبت است،
باید دعا کنیم تا خداوند ظهورش را برساند و ما در رکاب همایونی او
انتقام جدّ مظلومش را بگیریم.

بدین مناسبت کلامی را که حضرت سید الشهداء علیه السلام در عالم
مکاففه به یکی از علمای قم فرمودند، بیان می‌کنیم که حضرتش
فرمودند:

«... مهدی ما در عصر خودش مظلوم است، تا می‌توانید
درباره مهدی (حضرت مهدی علیه السلام) سخن بگویید و
قلم فرسایی کنید؛

آنچه درباره شخصیت این معصوم بگویید درباره همه
معصومین (عليهم السلام) گفته‌اید؛ چون حضرات
معصومین (عليهم السلام) همه در عصمت، ولایت و امامت

۱. مفاتیح الجنان، فرازی از زیارت عاشورا.

یکی هستند و چون عصر، عصر مهدی ما (حضرت مهدی ﷺ) است سزاوار است درباره او مطالب گفته شود.

(امام حسین علیه السلام) در خاتمه فرمودند:

باز تأکید می‌کنم، درباره مهدی ما زیاد سخن بگویید و بنویسید. مهدی ما مظلوم است، بیش از آنچه نوشته و گفته شده باید درباره‌اش نوشت و گفت»^(۱).

راستی که امامان معصوم علیهم السلام ما، این راه را با بهترین وجه رهنمون شده‌اند؛ ولی این ما بودیم که به مسایل جزئی پرداخته و از امر حیاتی ظهور امام زمان علیه السلام در غفلت هستیم.

اینک به دعایی که امام صادق علیه السلام در روز عاشورا به عبدالله بن سنان می‌آموزد توجه بفرمایید:

عبدالله بن سنان گوید: روز عاشورا به محضر آقایم امام جعفر صادق علیه السلام شرفیاب شدم، حضرت را بارنگ و رویی گرفته و ظاهری غمگین که اشک از چشمان مبارکش مانند در سرمازیر بود، دیدم، عرض کردم! ای فرزند رسول خدا! چرا گریه می‌کنید؟ خداوند چشمان شما را گریان نکند.

حضرت فرمود: آیا غافل هستی؟ آیا نمی‌دانی که مثل چنین

روزی امام حسین علیه السلام به شهادت رسید؟

عرض کردم: آقای من! نظر شما درباره روزه امروز چیست؟
امام صادق علیه السلام پس از بیان اعمال این روز و چگونگی عزاداری
در آن، دعای مفصلی را برای روز عاشورا قرائت فرمودند، در
بخشی از آن دعا آمده است که:

اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ صَلَواتَكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ،
وَاسْتَنْقذْهُمْ مِنْ أَيْدِي الْمُنَافِقِينَ الْمُضَلِّلِينَ، وَالْكَفَرَةِ الْجَاهِدِينَ،
وَأَفْتَحْ لَهُمْ فَتْحًا يَسِيرًا، وَأَتْحَ لَهُمْ رُوحًا وَفَرْجًا قَرِيبًا، وَاجْعَلْ لَهُمْ
مِنْ لَدُنْكَ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّهِمْ سُلْطَانًا نَصِيرًا؛

خدایا! در فرج آل محمد علیهم السلام تعجیل فرما، و درود خودت را
بر او (مهدی علیه السلام) و بر اهل البيت علیهم السلام قرار ده، و آنان را از
دست منافقان گمراه و کفار عنود نجات ده، و برای آنان
پیروزی آسانی نصیب کن، و بر آنان آسایش و فرج
نزدیک عنایت کن، و از ناحیه خودت برای آنها بر دشمنان
خود و دشمنان آنها سلطنت قرار ده.

آنگاه امام صادق علیه السلام در عباراتی حیرت‌انگیز دشمنان اهل
بیت علیهم السلام را توصیف و تقرین فرموده و به ضایع شدن دین و تعطیل
شدن احکام در اثر عدم حمایت مردم از امامان معصوم علیهم السلام می‌پردازد
ر می‌فرماید:

اللَّهُمَّ إِنَّ سُنْتَكَ ضَائِعَةٌ، وَأَحْكَامَكَ مَعْطَلَةٌ، وَعِتْرَةَ نَبِيِّكَ فِي الْأَرْضِ
هَايَةٌ.

اللَّهُمَّ فَأَعِنِ الْحَقَّ وَأَهْلَهُ، وَاقْعِنِ الْبَاطِلَ وَأَهْلَهُ، وَمَنْ عَلَيْنَا بِالنَّجَاةِ،
وَاهْدِنَا إِلَى الإِيمَانِ، وَعَجِّلْ فَرَجَنَا، وَأَنْظِفْهُ بِفَرَجِ أُولَيَائِكَ،
وَاجْعَلْهُمْ لَنَا وَدًا، وَاجْعَلْنَا لَهُمْ وَفْدًا^(۱)؛

خداوند! به راستی که سنت و روش تو پایمال گردید،
احکام (روشنگر) تو تعطیل شده و خاندان پیامبرت در
روی زمین سرگشته و حیران هستند.

خداوند! حق و اهلش را یاری کن، و باطل و اهلش را نابود
نمای، و منت گذار و ما را نجات ده و ما را به سوی ایمان
هدایت فرما، و در فرج ما تعجیل فرما، و فرج و گشایش ما
را با فرج و گشایش اولیای خودت مقرر فرما، و آنان را
برای ما مهربان و ما را برای آنها پذیرا قرار بده..

به راستی که دقّت و تأمل در مضامین دعاها یی که در مورد ظهر
حضرت مهدی علیه السلام وارد شده، انسان را حیران می‌کند، اضطراب او را
افزایش می‌دهد، و با شرمندگی تمام رو به سوی مولای مهربان و امام
زمان علیه السلام خودش کرده و چنین زمزمه می‌کند:
اگر قدر تو را دانسته بودیم اگر عهد وفا نشکسته بودیم

۱. بحار الانوار: ج ۱۰۱ ص ۳۰۳، به نقل از صحیفه مهدیه: ص ۲۴۱ - ۲۴۷.

دل ما خانه غمها نمی‌شد   غم هجران نصیب ما نمی‌شد
 اگر شرط تولاً کرده بودیم   هر آنچه گفته بودی کرده بودیم
 نمی‌شد روز ما، شام سیاهی   نمی‌شد قسمت ما این تباہی^(۱)

آری، ای عزادار امام حسین علیه السلام و ای عاشق اهل بیت علیهم السلام! باید برای همیشه، درختِ یأس و نومیدی را که با ریشه‌ای پوسیده در دل گروهی جای گرفته، از بین و بُن برکند، و به جای آن نهال امید و امیدواری کاشت، و با اشک زلال چشمانی که در اثر مصایب امام حسین علیه السلام و یاران باوفایش، جاری است این نهال را آبیاری نمود، و از ابرهای رحمت و بارانهای غفرانی که همواره به این محافل و مجالس باصفا سایه لطف و مهر می‌افکند، یاری طلبید تا به زودی زود این درخت به ثمر نشسته و میوه دعای بیشتر و بهتر را برای تنها عزیز و فرزند امام حسین علیه السلام یعنی حضرت ولی عصر علیه السلام به ارمنغان آورد، إن شاء الله.

بدیهی است که او مولای مهربان است، و این عمل ما را با بهترین احسان و نیکویی جبران می‌فرمایند.

علامه فرزانه، صاحب کتاب ارزشمند «مکیال المکارم» می‌نویسد:
 یکی از برادران شایسته و گرامیم، خوابی برای من نقل کرد، او گفت:

۱. داغ شقايق: ص ۱۰۳.

من در عالم خواب موفق به دیدار جمال مولای مهربانم شدم،
حضرتش فرمود:

إِنِي أَدْعُوا لِكُلِّ مُؤْمِنٍ يَذْعُو لِي بَعْدَ ذِكْرِ مَصَابِ سَيِّدِ الشَّهَادَاءِ عَلَيْهِ الْكَلَامُ
فِي مَجَالِسِ الْغَزَاءِ^(۱)؛

هر مؤمنی که در مجالس سوکواری پس از ذکر مصابیب
حضرت سید الشهداء علیهم السلام برای من دعا کند، من برای او دعا
می‌نمایم.

آری! اعزادر امام حسین علیهم السلام! که عاشقانه در لحظات زندگی خود
به یاد مصابیب و مظلومیت آن حضرت اشک مسی‌ریزی و با اشک
چشمان پاکت برای ظهور فرزندش دعا می‌کنی! اقدر و منزلت خود را
بدان و بدین عمل زیبا خدا را سپاس گو، و بدان که این عمل نیکو و
قدس تو آثار زیادی دارد و باعث خشنودی خدای متعال و
حضرات معصومین علیهم السلام و بخصوص حضرت زهرا علیهم السلام است.

* * *

دعا برای ظهور و حل معماه ظهور نور

... به راستی که برای انسانی که شناختی از امام زمانش دارد، دوران غیبت، دوران سختی است، دورانی بس تاریک و ظلمانی، غیبت و هجران ولی نعمت و کسی که راهنمای انسان به سوی سعادت و کمال انسانی است.

روزگار تاریکی که انسانها در پراکندگی، جدایی، ذلت و تباہی بسر می‌برند، و آگاهان از اوضاع ترسناک و وحشتناک آن دوران، در پی حل معماه ظهور نور بوده و در این حیرتکده تاریک در پی قافله سالار خویش هستند.

و آنچه در این مجموعه کوتاه بررسی شد این است که پس از سالیان سال از غیبت امام زمان ﷺ آنچه این مشکل را حل نموده و ما را به دوران شکوهمند ظهور نور می‌رساند دعاست، و همو وجه اشتراک مابین آثار جاودان امامان معصوم ﷺ است.

از طرفی اندیشمندانی از شاگردان مکتب اهل بیت ﷺ به این امر مهم و حیاتی پرداخته و آن را بیان نموده‌اند.

سید بن طاووس شخصیت بزرگوار و مستظر دلسوزخته امام زمان ﷺ پس از آن که با بیانی زیبا مردم را به دعای برای ظهور امام زمان ﷺ دعوت می‌کند، می‌فرماید:

آنچه که به تو گفتم عمل کن که آن حقیقتی است روشن، و

کسی که در مورد مولای ما سهل انگاری کند، و در این مورد سستی ورزد و از آنچه بیان کردم غافل شود، به خدا سوگند! او در اشتباه است، اشتباهی که مایه ننگ و عار است.

سپس می فرماید:

آیا تا حال فکر کرده‌ای که امامان پاک و هدایتگر ما علیهم السلام
چگونه به این موضوع اهمیت داده‌اند؟ آیا تاکنون نسبت به این موضوع با اهمیت بی‌اعتنایی نکرده‌ای؟

سید بزرگوار در ادامه سخن خود می فرماید:

باز تکرار می‌کنم و می‌گویم: با توجه به آنچه بیان کردم عذری برای تو در اهمیت ندادن به دعا برای تعجیل ظهور باقی نصیماند^(۱)!

دانشمند وارسته و منتظر دل شکسته، آیة الله موسوی اصفهانی در کتاب ارزشمند «مکیال المکارم» می‌نویسد:

همان گونه که آیات و روایات بیانگر این است که دعا از مهم‌ترین اقسام عبادت‌هاست، و تردیدی نیست که مهم‌ترین و ارزش‌ترین نوع دعا آن است که برای کسی باشد که خداوند حق او را و دعا برای او را بر همه واجب نموده است؛ و به برکت وجود او فیض و نعمت خدا بر همه

موجودات او می‌رسد؛ همان‌گونه، شکنگی نیست که مقصود از اشتغال به خداوند، مشغول بودن به عبادت او است، و مداومت به دعا سبب می‌شود که خداوند او را در عبادت تأیید و کمک نماید، و او را از اولیای خود قرار دهد.

بنابراین، باید در دعا برای مولای ما حضرت حاجت علیه السلام مداومت نمود، و از خداوند تعجیل فرج و ظهور حضرتش را درخواست کرد، و غم و اندوه را از چهره مبارک آن بزرگوار زدود، و در دل آن حضرت سُرور ایجاد کرد، و همه اینها با این مسأله مهم فراهم می‌گردد.

بنابراین، بر اهل ایمان لازم است که بر این امر مقدس اهتمام ورزیده، و در هر مکان و زمانی برای تعجیل ظهور آن حضرت دعا نمایند^(۱).

بدیهی است که با نگرش محققانه در مضامین این دعاهای نورانی که در صدها مورد دعا برای تعجیل ظهور با عبارات زیبا اشاره و تصریح شده، معماه ظهور نور حل می‌شود که آن هم دعا و درخواست از خدای مهربان است.

بنابراین اگر همه انسانهایی که در سرتاسر این جهان پهناور زندگی می‌کنند بتوانند در لحظه‌ای از زندگی خود با خدای مهربان کوچکترین ارتباطی برقرار کرده و از او برای آبادی و آزادی جهان،

۱. مکیال المکارم: ج ۱ ص ۴۳، با اندکی تصرف.

ظهور امام زمان ع را بخواهند، به طور یقین خدای مهربان دعای آنها را مستجاب و جهان ظلمانی و تاریک را با ظهور آخرین حجت خویش یعنی حضرت مهدی ع نورانی خواهد فرمود.

پس بیاییم دعا، این مسأله فطری انسانی را که در وجود میلیاردها انسان به ودیعت گذاشته شده شکوفا نموده و با دعا برای مصلح عالم، جهان را به مدینه فاضله تبدیل نماییم.

اینک با دعایی که در این زمینه در موارد زیادی از پیشوایان هدایت، امامان معصوم ع بیان شده این نوشته را به پایان میبریم:

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دُولَةٍ كَرِيمَةٍ، تُعْزِّزُ بِهَا إِلَاسْلَامَ وَأَهْلَهُ، وَتُذَلِّلُ
بِهَا النَّفَاقَ وَأَهْلَهُ، وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاءِ إِلَى طَاعَتِكَ، وَالْقَادَةِ إِلَى
سَبِيلِكَ، وَتَرْزَقْنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ ..^(۱)

خداؤندا! ما از درگاه ربوبی تو آرزومند و خواهان دولت باکرامتی هستیم که امام زمان ع تشکیل می‌دهد، دولتی که در آن اسلام و اهلش را عزّت بخشی، و نفاق و منافقان را ذلیل و خوار گردانی. در آن دولت حق ما را از دعوت کنندگان به طاعت و فرمانبریت و پیشوایان راه هدایت خودت قرار دهی و به واسطه آن بزرگوار عزّت و کرامت دنیا و آخرت را عطا فرمایی...

۱. صحیفه مهدیه: ص ۲۶۳.

منابع و مأخذ

قرآن کریم

بحارالأنوار : دانشمند عالیقدر محمد باقر مجلسی رهنما ، منشورات مکتبه اسلامیه ، تهران .

جلوه های نور از غدیر تا ظهور : محمد حسین رحیمیان ، مؤسسه انتشارات دارالثقلین ، قم ، ۱۳۷۹ ه . ش .

روزگار رهایی ؛ ترجمه يوم الخلاص : مؤلف : کامل سلیمان ، مترجم : نویسنده و محقق محترم آقای علی اکبر مهدی پور ، نشر آفاق ، ۱۳۷۱ ه . ش .

صحیفه مهدیه ؛ ترجمة المختار من الصحيفة المباركة المهدیة : مؤلف : دانشمند محترم جناب آقای سید مرتضی مجتبه‌ی؛ مترجم : محمد حسین رحیمیان ، انتشارات الماس ، ۱۳۸۰ ه . ش .

فلاح السائل : عالم جلیل القدر سید بن طاووس رهنما ، منشورات دارالاسلامیه ، بیروت .

كمال الدين : عالم بزرگوار محمد بن علی بن بابویه قمی ، معروف به شیخ صدق ، مؤسسه اعلمی ، بیروت ، ۱۴۱۲ ه . ق .

مفاتیح الجنان : محدث خبیر حاج شیخ عباس قمی رهنما .

مکیال المکارم فی فوائد الدعاء للقائم علیہ السلام : تأليف: آیة الله سید محمد تقی موسوی اصفهانی ، مؤسسه الامام المهدي ، قم؛ ترجمه: محقق محترم آقا سید مهدی حائری قزوینی ، چاپ دفتر تحقیقات و انتشارات بدر.

داع شقايق: تهیه و تنظیم، مداح اهل بیت علیہ السلام آقا علی مهدوی، انتشارات طبیعت نور، ۱۳۷۸ هـ. ش.

* * *